

Vederlag er, der ønskes. I saa Henseende henviser Udvalget til, at Forholdet er fremstillet nok saa tydeligt og overskueligt i det Forslag om Vederlag for Kontorudgifterne til Retsbetjentembederne, som kommer fra Justitsministeriet. Det er altsaa blot en Henstilling, som den højtærede Minister forhaabentlig ikke vil tage os ilde op, men eventuelt tage til Følge.

Dernæst udtaler Udvalget Ønsket om, at den højtærede Indenrigsminister vil undersøge, om det ikke vilde være formaalstjenligt at ændre Loven af 26. Marts 1870, specielt dens § 8, der omhandler Bestemmelsen angaaende Kontorvederlagene for mange Embeder her i Landet. Der ligger heri ingen Kritik overfor det Lovforslag, der her foreligger, eller overfor den højtærede Indenrigsminister. Udvalget har ment, det var passende at fremsætte denne Henstilling her, men dersom den fører til noget Resultat, bliver det i øvrigt tre Ministre, der komme til at samarbejde, nemlig foruden Indenrigsministeren tillige Finansministeren og Justitsministeren, der altid maa fremsætte lignende Forslag om Kontorholdsvederlag for de Embedsmænd, som henhøre under deres Ressort. Udvalget tvivler ikke om, at de aarlige Indberetninger, som komme fra Embedsmændene, ere paalidelige, og jeg havde nær sagt, det var heller ikke godt andet. Det er heller ikke misfornøjet med den Maade, hvorpaa man i de enkelte Ministerier tager paa den Sag, og det følger saa vidt som muligt de Indstillinger, der komme fra Ministerierne. Men paa den anden Side, det drejer sig altid om Forhøjelser, Gang efter Gang, og det kan vel heller ikke være andet, for Befolkningen tiltager og Lovenes Mængde ogsaa, og i det hele bliver Administrationen naturligvis efterhaanden mere vanskelig og mere udførlig, saa det kan vel ikke være andet, end at Personalet stadig maa forøges omkring i de forskellige Kontorer, og at ogsaa deres Lønninger maa stige. Men det bliver efterhaanden ikke let for Folketinget at danne sig et Overblik over hele Tilstanden. Forslagene om Kontorhold dels til Amtmænd, dels til Amtsforvaltere, dels til Retsbetjente, dels til Borgmestre ere saa forskelligartede, enkelte Kontorer have forholdsvis mange, maa jeg sige: Betjente, andre hjælpe sig med færre til Trods for, at Arbejdet og Sagernes Antal se ud til at være ikke meget forskellige, og tillige er den Maade, hvorpaa de ikke fast ansatte lønnes, meget forskellig. Amtsforvalternes Førstefuldmægtige lønnes efter

bestemte Regler, men der er andre, som lønnes af vedkommende Embedsmand, og der er meget stor Forskel paa, hvor store deres Lønninger ere. Der burde kunne tilvejebringes en mere ensartet Lønningsmaade, og da denne Lov har virket i 41 Aar, kunde der vist være god Grund til at tage den op til Revision, saa at hele dette Forhold kunde blive lettere overskueligt for Rigsdagen.

Dette skal som sagt ikke være nogen Kritik overfor den højtærede Indenrigsminister eller overfor det Lovforslag, her foreligger, men Udvalget har været enig om, at her var en Lejlighed, hvor det kunde give disse Tanker Udtryk. Og skal der komme noget ud deraf, maa som sagt de 3 af mig nævnte Ministre tales ved om de Ting, for de have alle Embedsmænd, som skulle have Kontorholdsvederlag. Det tredje og sidste, som omhandles i denne lille Betænkning, er et Forhold, som ikke før har været fremdraget i dette Ting. Disse Skrivelser, der ere trykte som Bilag, ere Skrivelser, som Indenrigsministeren har tilsendt Udvalget. De indeholde en Brevveksling mellem Magistraten, Ministeriet og Overpræsidiets i København, idet Magistraten anmoder Ministeriet om, at Staten skal deltage i Kontorudgifterne paa Overpræsidiets Kontor. Ministeren har svaret Magistraten, at han ikke fandt direkte Anledning til at tage denne Sag op nu, men skulde den tages op, vilde han finde det rigtigst, at den blev dragen frem, naar Lovforslaget om Kontorudgifter til Amtmandsembeder kom til Behandling i Rigsdagen, idet det fremhæves i Magistratens Skrivelser, at de Forretninger, der beskæftige Overpræsidenten i København, særlig ere saadanne, som udføres af Amtmændene omkring i det øvrige Land.

Ministeren har nu tilsendt Udvalget disse Skrivelser, men uden nogen som helst Motivering eller noget Paalæg om, hvad man skulde gøre ved dem. Dels dette og dels den Omstændighed, at Overpræsidenten ikke er Amtmand, har bevirket, at Udvalget ikke har følt sig hverken forpligtet eller berettiget til at stille Ændringsforslag til dette Lovforslag i den Retning, som Magistraten eventuelt kunde have ønsket. Udvalget har derimod udbedt sig Oplysninger fra Overpræsidiets, hvoraf man kunde se, hvor stor en Part af det Arbejde, som udføres dels af Overpræsidenten selv, dels paa hans Kontor, der maatte siges at være kommunalt Arbejde, og hvor stor en Del der maa siges at falde ind under almindelig Statsforvaltning, altsaa